

א) פסחים כא. נזר נג. חולין קלז. ט יצמות קח. א זיל שזו. ד) ונחסי ל: א:כג. ט) זיל ר' שמעון. א) זיל וי"ח. א) זיל ר"ח.

הגהות הב"ח

א) גמ' מן הס דא"ל פ"ב:

גליון הש"ס

גמ' וא"ל אפסדתי כבורי. עין כהנא"ש פ"ב דצ"מ ס"י כח: שם אדעתא דאריה. עין פ"ב דף קל"ט ע"א מוס' ד"ה כאן צנח:

רבינו הגאון

פירוש הכרעה כגון ב' חכמים חולקין וכו'... כדברי המכריע, אבל אם הוא הבא להכריע קטן מהן, כגון ר' יוסי הגלילי, ומכאן שהוא ר' יוסי תלמיד נ"י עקיבא, ור' עקיבא תלמיד ר' אליעזר, ור' אליעזר תלמיד ר' אליעזר, חלוקת הלל ע"כ... אלא ... הלל. ור' ישמעאל משום ר' יוסי אבוי יבא להם שלישי, לפיכך ... ופירש שם אמר ר' יוחנן מפי ר' שמעון אמרתי, מפי חזי זכריה ומלאכי ... הגמ. ואם אמר לו אציל את שלך ותן לי דמי שלי חייב ליתן לו. וא... אני כן. כדכתיב הרי שהיה בורח מבית האסורין והיה מע... אין לו אלא שכרו. וחיוב לה משום דלא הפסידו כלום. ו... דינר בשכחון והעבירי נתון לו שכרו משלם. וא... הרגים ובוא העבירי ואחזק לך דינר חייב ליתן ואפסדתי. כך זה אמר לו אמרת לי ש... שטף נהר חמורו וחמורו חבירו. וסוגיין דשמעתין, אילו הפסיד את שלו בידים להציל ממון חבירו ... בסתמא אם ולא התנה עמו אין לו אלא שכרו. ואם פירש והתנה עמו, אפי' אפסדא דממילא ... נתון לו דמי כולו [באשן] פירש, וכל שכן א' הפסיד בידים. ... להציל של חבירו ועלה שלו מאילו מהו, מי אמרין ... ב ספרא ... קדים רב ספרא [נחמה] ביה בחמיה דמפקין ... הוא ... מניה. מתני'. שטף נהר חמורו וחמורו חבירו. פ"ח זצ"ל סוגיין דשמעתין, אילו הפסיד את שלו בידים להציל ממון חבירו, בסתמא אם לא התנה עמו אין לו אלא שכרו. ואם פירש והתנה עמו אפילו אפסדא דממילא נתון לו דמי כולו כאשר פירש וכל שכן אם הפסיד בידים. לא שנו אלא שלא טרוק אבל טרוק אסור. פי' [עברו]. תשפך חבל. פי' אלתה. אמרו לו אין הכרעה שלישיית מברעת. הכרע, כגון שני חכמים חולקין ובא בן זוגם שהוא שקול

הגוזל ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

השפך הכל כולה ביחד: צדעה השפך הכל לדממטי ליה לגו ביתא אחי ציה לידי תקלה: אין הכרעה שלישיית מברעת. טעם עלמך אתה אומר ולא כדברי אחד מהן שניהם לא הזכירו בית וצדעה והיכי דמי הכרעה כגון אי הוה תני צ"ש צין נטמאת צבית צין צדעה תשפך הכל וצ"ה אומרים צין צבית וצין צדעה תעשה זילוף ר"ש אומר נטמא צדעה תשפך הכל צבית תעשה זילוף דטעמא דמרוייהו קמכרע והוה לכו לגבי צית מרי ולגבי צדעה מרי והלכתא כמרי שאין עומדין דברי יחיד במקום שנים דאחרי רבים להטות כמדי (שמות כג) כי ההוא דקולי מטלגמית דצמיה מדליקין (שבת דף כט). אבל הכא דליניה לא גלו דעמיהו דליהו שום מדי חילוק צין צית לצדעה טעמא דנפשיה קאמר: מעוברת. ספינה רחצה שעוצרים צה רוחצ הנהר: דאפסדסן וזורי צווא. והיינו צשכרו דקמני טול דינר צשכר שאתה מנסיד כאן ומעצירי נתון לו אומה סכר משלם ומתני' נמי הרי הפסידו ינכר: דצדיס קא פסיד. שופך את יינו צדיס צשצילו: ירד להליל. ע"מ ציתן לו דמי שלו: ועלה שלו מאילו מהו. מי אמרין מעיקרא דאפקריה כצדוד דמי ומחייב לו היאך לשלומי והדר וכה ציה מריה מהפקריה או דלמא ציון דסליק סליק: מן שמיא רחימו עליה. ויהיז ליה דמי כאילו מת: לוינשו. נתחצר עמסה ארי והיה משמר צהמתיסה מחיות וליסטיס: קדיס רב ספרא. קודס שחוק צהן אחר שהרי הפקר היה: לרווחא דימלתא. שלא יהא ערעור צדצרי: דורמסקנין

השפך הכל כולה ביחד: צדעה השפך הכל לדממטי ליה לגו ביתא אחי ציה לידי תקלה: אין הכרעה שלישיית מברעת. טעם עלמך אתה אומר ולא כדברי אחד מהן שניהם לא הזכירו בית וצדעה והיכי דמי הכרעה כגון אי הוה תני צ"ש צין נטמאת צבית צין צדעה תשפך הכל וצ"ה אומרים צין צבית וצין צדעה תעשה זילוף ר"ש אומר נטמא צדעה תשפך הכל צבית תעשה זילוף דטעמא דמרוייהו קמכרע והוה לכו לגבי צית מרי ולגבי צדעה מרי והלכתא כמרי שאין עומדין דברי יחיד במקום שנים דאחרי רבים להטות כמדי (שמות כג) כי ההוא דקולי מטלגמית דצמיה מדליקין (שבת דף כט). אבל הכא דליניה לא גלו דעמיהו דליהו שום מדי חילוק צין צית לצדעה טעמא דנפשיה קאמר: מעוברת. ספינה רחצה שעוצרים צה רוחצ הנהר: דאפסדסן וזורי צווא. והיינו צשכרו דקמני טול דינר צשכר שאתה מנסיד כאן ומעצירי נתון לו אומה סכר משלם ומתני' נמי הרי הפסידו ינכר: דצדיס קא פסיד. שופך את יינו צדיס צשצילו: ירד להליל. ע"מ ציתן לו דמי שלו: ועלה שלו מאילו מהו. מי אמרין מעיקרא דאפקריה כצדוד דמי ומחייב לו היאך לשלומי והדר וכה ציה מריה מהפקריה או דלמא ציון דסליק סליק: מן שמיא רחימו עליה. ויהיז ליה דמי כאילו מת: לוינשו. נתחצר עמסה ארי והיה משמר צהמתיסה מחיות וליסטיס: קדיס רב ספרא. קודס שחוק צהן אחר שהרי הפקר היה: לרווחא דימלתא. שלא יהא ערעור צדצרי: דורמסקנין

לעשות זילוף אחר שתיישן מעט ועוד יש מתוך דשאני התם דצההיא גזירה ליכא הפסד כהן דכי היכי דהוא תרומה מעיקרא ה"ג הוה אחר שזרעה ולכן ל"ע חיישין לתקלה אצל הכא דאיכא הפסד לגמרי שתשפך הכל איכא מאן דלא חייש לתקלה ולפי' זה קשה דקאמר בצרף כל שעה (פסחים דף לג: וטס) מדליקין צפת וצשמן של תרומה שנטמאה ואמר צביי עלה משמיה דרבי יתחק צר מרתא אמר רב הונא לא שנו אלא פת אצל חיטין לא שמה יצא צהן לידי תקלה ורבי יוחנן אמר אפי' חיטין ומוקמינן לה צשליקתא ומאיסתא מכלל דרב הונא אפילו צשליקתא ומאיסתא לא הוה שרי אלמא משום תקלה מפסדי ליה לכהן לגמרי וי"ל דלא פליגי דרב הונא לא איירי צשליקתא ואיזו נמי שרי צענין זה והשתא ליכא פסידא כיון דיכול לשלקו ולמאסו ולהחזיק צהן: הברעה שלישיית. נראה לר"י עיקר כפ"ה דדעת ג' הוה דתנאי קמאי לא גילו דעתם שיש שום חילוק צין צית לצדעה אצל ההוא דקולי מטלגמית דצמיה מדליקין (שבת דף כט. וטס ד"ה צין) הוה הכרעה דרבי אליעזר קאמר צין מן המוכן צין שלא מן המוכן טמא רבי יהושע אומר צין מן המוכן כו' טהור ר"ע אומר מן המוכן טמא שלא מן המוכן טהור וצבירה (שם דף לט:). צהדיא חשיב ליה הכרעה אי לאו משום דר"ע תלמיד רבי ועוד דלדרי ציה ר"ע לגבי רבי יהושע וההיא דהתם לא ישתטף גופו צין צחמין צין צלון חשיבא הכרעה דתנאי קמאי גילו צדעתם דשייך לפלוגי צין צחמין לצון אצל הך דשמעתין לא גילו דעתם חשיב ליה הכרעה שלישיית וכן צמיר פ' כ"ג (דף נג. וטס ד"ה צ"ד) גבי ר"א אומר [וקייסן] הראשונים [מקלטן] הין אומרים חזי קצ עצמות כו' התם נמי קרי ליה הכרעה שלישיית דתנאי קמאי לא גילו דעתם דשייך לפלוגי צין תרומה לקדשים

קטו. עין משפט נר מצווה

פ"א א מ"י פ"ב מהל' תרומות ה' י: פ"ב ב מ"י פ"ב מהל' גולה ואציה ה' ז סגמ עשין עד טו"ש ח"מ ס"י רסד סעי' ז: צ"ד ד מ"י טס ה' ג טו"ש"ע טס סעי' ג: צ"א ה מ"י טס ה' ד טו"ש"ע טס סעי' ד: צ"ב ו מ"י פ"ט מהל' עבירות ה' ח ועין צהשגות וצ"מ סגמ עשין פ"ב טור ש"ע ח"מ ס"י טלה סעי' ג:

מוסף רש"י

תשפך הכל. כלומר תשפך יחד ולא חלף דלמא דלמחוק קלי קלי אפילו צו ציוס אחי למסתמיה ישמעאל ב"ר יוסי. כמה שנים אחר צית הלל וצית שמאי היה (טס). ובשרה תשפך הכל. שאין מלפני צדעה והא לא אמרין שצילנה צבית חלופ, דלדעה אחי ציה לידי תקלה (טס). איכא דאמרי. לטהיה מועטת פ"ה מן השדה לית לא חיישין, אלא צהן מעשה זילוף כו' (טס). אמרו לו. ציי דורו, אין הכרעה שלישיית מברעת. דעה שלישית הוה ו, צבית שמאי וצית הלל לא הזכירו לגלות דעתם דצבירי חיישין ליה הוה אמרו הכי צ"ש אומרים צין צבית צין צדעה תשפך הכל וצ"ה אומרים צין צבית צין צדעה מעשה זילוף ואמה צה להכריע ולומר צבית צב"ה צבירי כצ"ש, הוה הכרעה. אצל השמא דלא הזכירו צית וצדעה טעמא אצמיהו הוה ולא משום תקלה. ור' ישמעאל חיש לתקלה, והיינו תנאי (טס כא). דהכרע צין קפ מצויס צין צשנים חולקין וצה שליש ומכריע המשקל כאחד מהן או ככל הדברי או כחצוי מה ופאלוי מה (וחזקין קד). ע"ש בארובה, וזויר ג. ורו שאילה. צינומא, שאילה צדעה צאלת [בוחים] ל: יפה שגלת ואשפך עליה (טס כב).

רבינו הגאון

כמותם והכריע הלכה כדברי המכריע, אבל אם הוא הבא להכריע קטן מהן, כגון ר' ישמעאל בר ר' יוסי משום אבוי וכו', בפר"ח ז"ל ירושלמי. הניח שלו להציל את של חבירו ועלה של חבירו מאילו מהו דיימר ליה נתייאשת א"ל נשמעניה מן הרה שטף נהר חמורו והיה צווח ואומר לא נתיאשתו, ר"ל אמר כל זמן שצווח לא נתיאשת, ר' יוחנן אמר חזקיה מיואש הוה.

הגזול ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

להביא כרוב ודורמסקנין לחולה. שכרוהו בשביל החולה יותר ממה שהיה ראוי לשוכרו דהכי משמע לשון נותן לו שכר משלם וז"ל דמיירי כגון לניכא למימר משטתא אני כך שהוא מפסיד זמקום אחר כיוצא בזה: **ורשאים** החמרים להתנות ביניהם. פירוש רשאים להסיע ממון אס כבר עשו תנאי קודם כמו ורשאין צני העיר להסיע על קנתן דב"ב (דף טז):

יחסנינה סקאה. פי' בקוגי ארצה כמוןמעלהאת[הסקאין דבתענית (דף ו) שהוא מין ארצה ואין נראה לר"ם לר"ת דלשון ירושה ואחסנתא משמע דאזני אדם איירי ונטולה מסיקין נמי איירי צניי אדם ונראה שהאיז קרי סקאה שעולין ומכסין את הארץ כדכתיב (שמות ז) והנה כסה את עין הארץ ועל שם כן נקרא לללל שמכסה כל הארץ כלל כמו הוא ארץ לללל כפיס (ישעיה יח) ר"ת ונראה לירושא שייכא שפיר צעופות וחיות כמו וירשה קאת וקפוד (שם לד):

הא מרישא שמעי מונה. תימה דבכמה מקומות ארכא הכי שכולל דבריו וי"ל לדייק מדה"ל למיטני ואס לאו חייב מדקתני ואס מחמת הגולן חייב להעמיד לו שדה אחר משמע דמילתא דבפי' נפשה היא: **לא צריבא דאחוי אחוי**. פי' בקונט' שמע מצית המלך שהיו רוצין לגזול (ט) עקרקע פלוגי אמת הוא כמו שפי' דאפילו בענין זה מחייבים ליה אע"ג שאינו צדור שטעויה שלא אמרו תחילה הרכא לכו וגזול אלא מעצמו הרכא להס דהא הי"ד אמר לקמן (קכ) ואס הרכא מעצמו כמו שנסא ומן דמי וי"ס דרעס הכא כגון שאנסוהו עכו"ס ואחוי ארעא ואחוי נמי הא צדיהוהו ואין להקשות (א) לפי' מהדמר לקמן נאנס פטור דהמס אנסוהו להכרות קרקעותיו של פלוגי אכל הכא דלנסוהו להכרות שלו חייב שלא יהיה לו להכרות אותה שגול שאין שלו: **לא צריבא דאחוי אחוי**. ומייד משוס דינא דגרמי כדמשמע לקמן צשמעתין דקאמר וזו לגביה ר' שמעון בן אליקים ויל אלעזר ר' פדת דדאין דינא דגרמי ומייבזהו ממתניתין ואס מחמת הגולן חייב להעמיד לו שדה אחר ותימה לרשב"א דלעיל בהגזול קמא (דף ק. ו) ואס לא משכת דר"מ דאין דינא דגרמי אלא צרייתא דמחילת הכרס שנפרצה דלא שמעין דאתא כר"מ אלא מכת ההיא משנה דהמסק אומאי לא מיייתי המס ממתני' דהכא דמייצנין צדינא דגרמי ואומר ר"י דלא ניחא ליה לתאוי ממתניתין דהכא דלא קתני צה צדינא דאחוי אלא מיתורא דמתני' מוקי לה הכי:

מוסף רשי"

ודורמסקנין. שאלות מעשז שקורין אקלש"יט צלל"ג, כך רומי פירוש צנ"ק, אל רכניו טפי ציב יתדה (ברכות לו. ע"ש).

רבינו הגנאל

בעא מיניה רב מר' יר'ך להציל, יכול הניח שלו ... דג' צריך שאלה אין לו ... אלא שנכרו. ותיבא ...לו ... שכרו דמי השב ... להחלה ... (עבד) ... שליחותיה, הכא לא ... גוי'סן לטופה מחשבין אף על פי ... [ממון] ... כול' פיר ... בוריא, שפיעה. שירא ... להציל, מה שהציל לאמצע. ואם ... אמ' ולא כלום הוא. או דאין יכולין ... ד' חמא הכא בשותפין עסקינן. לאמצע. רבא אמר הכא בפועל ... בה' ברשותיה דבעל ... הדיב' ... ציל לעצמו לא אמר הל' ... אמר לר' אשי ... אמר ביכולין להציל על ידי דהציל, אמר, גלי אדעתיה דאדעתא ד ... אדעתא דאחרין ... לא מסר נפשיה. לא אמר, מצו אמרי ליה אן אמרת] לן דלידיך את מציל הוה מסרין נפשין אבל אמר ... ולא קמו בהדיה, אסוחי אסחי דעתיה מיניהו. ... הא דנראמי ור'בא רבא אשי כולה איתנהו דלא פליגי ... אהדי. תנו דבנין סנינה שעמד עליה נחשוש [של ים [נטובעה]. והיקלו משואה מחשבין לפי מן שארין] ואין מןחשבין לפי ממון ואין משני ממהנה הסניןן להתנות כדרך שמתנין החמרין [כנר] השורה את הפועל להביא כרוב ודורמסקנין לחולה. פי' פרוגא. ובלשון ישמעאל אנאן עין בקר, ומברכין עלין בורא פי' עין. ואם שכרו תירי ההולך לפניו מחשבין אף לעפשות. פי' מלשון ויתרו ומלשון מן התרים [את הארץ]. אבדה בכסאי אין מעמידין אותה. פי' בסיא, שפיעה. לא צריכה דבנין מרחקי מהאי דוכתא חד אשלא ובתשרי תרי אשלי. פי' אשלא הכל שעושין משפתן או קבוס. ריש שעושין חבילים מן הרוח של דקל מושכין בהן את הספינה. דושייה נקט.

להביא כרוב ודורמסקנין לחולה והלך ומצאו שמת או שהבריא נותן לו שכרו משלם א"ל מי דמי התם עביד שליח שליחותיה הכא לא עביד שליח שליחותיה: ת"ר ^אשיירא שהיתה מהלכת במדבר ועמד עליה גיים לטורפה מחשבין לפי ממון ואין מחשבין לפי נפשות ויום שכרו תירי ההולך לפניו מחשבין אף לפי נפשות ולא ישנו ממנה החמרין ^בירשאין החמרין להתנות שכל מי שיאבד לו חמורו יעמיד לו חמור אחר ובכוסיא אין מעמידין שלא בכוסיא מעמידין לו ואם אמר תנו לי ואני אשמור אין שומעין לו פשיטא לא צריבא ^גדאית ליה חמרא אחרינא מהו דתיבא הא קא מיגמר ליה קמ"ל שאני נמירותא דחד מגמירותא דבי תרי: ת"ר ^דספינה שהיתה מהלכת בים עמד עליה נחשוש לטובעה והקילו ממשאה מחשבין לפי משאוי ואין מחשבין לפי ממון ולא ישנו ממנה הספנים ^הירשאין הספנים להתנות שכל מי שאבדה לו ספינה יעמיד לו ספינה אחרת ^ואבדה לו בכוסיא אין מעמידין שלא בכוסיא מעמידין אין פירש למקום שאין הספינות הולכין אין מעמידין פשיטא ^זלא צריבא דבניסן מרחקי חד אשלא ובתשרי מרחקי תרי אשלי וקא אזיל ביומי ניסן למקום תשרי מהו דתיבא דושייה נקיט ואזיל קמ"ל ת"ר ^חשיירא שהיתה מהלכת במדבר ועמד גיים וטרפה ועמד אחד מהן והציל הציל לאמצע ואם אמר אני אציל לעצמי הציל לעצמו היכי דמי אי דיכול להציל אפילו סיפא נמי לאמצע ואי דלא יכול להציל אפילו רישא נמי לעצמו אמר רמי בר חמא הכא ^טבשותפין עסקינן ובגון זה שותף חולק שלא לדעת חבירו אמר פליגי לא אמר לא פליגי רבא אמר הכא ^יבפועלין עסקינן וכרב ^{יא}דאמר רב ^{יב}פועל יכול לחזור בו אפילו בחצי היום וכמה דלא הדר ביה כברשותיה דבעל הבית דמי וכי הדר ביה יטעמא אחרינא הוא דכתיב ויכי לי בני ישראל עבדים ^{יג}ולא עבדים לעבדים רב אשי אמר ^{יד}כשיכול להציל ע"י הדחק גלי דעתיה לעצמו לא גלי דעתיה לאמצע: **מתני'** "הגזול שדה מחבירו ונטלוה מסיקין אם מכת מדירה היא אומר לו הרי שלך לפניך ^{טו}אם מחמת הגזול חייב להעמיד לו שדה אחר: **גמ'** אמר רב שחמן בר יצחק מאן דתני מסיקין לא משתבש ומאן דתני מציקין לא משתבש מאן דתני מציקין לא משתבש דכתיב ^{טז}במצור ובמצוק ומאן דתני מסיקין לא משתבש דכתיב ^{טז}ירש הצלצל ומתוגמנין יחסנינה סקאה: אם מחמת הגזול חייב: היכי דמי אילימא דאנסוהו לארעא דדידה ולא אנסוהו כולי ארעתיא הא מרישא שמעת מינה אם מכת מדירה היא בו' אי לא לא צריבא דאחוי אחויי לישנא אחרינא הב"ע ^{יז}כגון דאנסוהו עכו"ם ואמרי ליה אחויי ארעתיא ואחויי ההוא בהדיהו

דורמסקנין. פרוש"ס לשון מורי. לשון אחר דלרופי"ש ועשז הוא הנאלל בשלכות קדישה: **לטורפה**. לצוזה ונמפשו עמהן צמזמן: **טיי**. מראה להס הדרך: **אף לפי נפשו**. שטעות הדרך צמדבר שכנת נפשות היא: ולא ישנו ממנה החמרים. שאס נהגו למייר לפי ממון או לפי נפשות עושין: **צבוסיא**. צפשיעה: **אין שומעין** לו. שמא לא יקח החמור וחס לא המנו אלא כדי שיקח החמור ויהיה מוסר נפשו לשמור עממן צבילות מן החיות וליסטיס: קא **מנטר** ליה. ואפילו אס יאמר האחד אני יכול לשמור יפה אכל שנים איני יכול לשמור: **קמ"ל**. דאמרי ליה לא כ"ש דהשתא מנסת נפשך טפי: **מחצין לפי משוי**. אס השלך זה מאה ליתרין זהו ישלך זה מאה ליתרין צול: **צניסן**. שגלל הנהר מהפשרת שלגים ומן הגשמים מרחקים חד אשלא מללא חזל משפת הנהר לתוך המים וצתשרי שהמים חסרים והספינה גושמת אלא שפת הנהר רגילים להמרחק לתוך עומק המים תרי אשלי: **ואול היאך צניסן למקום תשרי**. צאלמע המים ומתוך צהנהר גדול וחקו חלקו את מה שהציל: **ללאמצע**. כל אחד אחד מכויר את שלו ונטול: **אי שיכולים**. צעלים להציל לא אייאוש ואפי' אמר לעצמו גולן הוא: **הכא צשופף**. וצין יכולים להציל וצין אין יכולין להציל: **ובגון זה**. זמקום איצוד ממון: **שופף חולק**. ואפי' לא ירצה חצירו: **אמר פליגי** ומעכב חלקו את מה שהציל: **לא אמר לא פליגי** ושפיר עבד דמסר נפשי' לעיסקא דמרייהו הואיל והוא שותף עמו אורחיה למטרח אכולה עיסקא: **צפועל** שהיה שמייר לעצמי ספינה וכשאין יכולין להציל: **הדר ציה**. וזכי מהפקירו: **רב אשי אומר**. לעולם צאינש דעלמא ובגון ליוולין להציל ע"י הדחק: **אמר לעלמי** ושמעו צעלים ושמקו ולא מסרו עצמן אסמ דעמיהו וגלו דאייאוש ולא צעו ממסר נפשייהו ומיהו היכא ליוולין להציל להדיא אפילו שמעו ושמקו לא קמי דמסמתא לא אייאוש:

ריבנו הגנאל (המשך) פי' הליכוכו ובגוהו וסודרוו קנט. ת"ר שירא שחיתה מהלכת במדבר ועמד עליה גיים וטרפה. ועמד אחד מהן והציל הציל לאמצע ואם אמר אני אציל לעצמי הציל לעצמו אפילו רישא נמי לעצמו אמר רמי בר חמא הכא בשותפין עסקינן ובגון זה שותף חולק שלא לדעת חבירו אמר פליגי לא אמר לא פליגי. רבא אמר הכא בשותפין עסקינן ובגון זה שותף חולק שלא לדעת חבירו אמר פליגי לא אמר לא פליגי. רבא אמר הכא בשותפין עסקינן ובגון זה שותף חולק שלא לדעת חבירו אמר פליגי לא אמר לא פליגי. רבא אמר הכא בשותפין עסקינן ובגון זה שותף חולק שלא לדעת חבירו אמר פליגי לא אמר לא פליגי. רבא אמר הכא בשותפין עסקינן ובגון זה שותף חולק שלא לדעת חבירו אמר פליגי לא אמר לא פליגי.

הגהות הב"ח (א) נב' שדה אחר ואוקומא: (ב) תוב ד"ה לא נכירא וכו' לגול קרקע כלא ומיעט לו מתקן: (ג) בא"ד ואין להקשות לפי גירסת זו:

גליון הש"ס

נב' להביא כרוב וכו'. עין ימות דף קו ע"א תו"ס אין לו: רש"י ד"ה דורמסקנין. עין צבכות ע"פ ע"א צש"י ד"ה דורמסקנין:

לעני רשי"

פרושי"ם [פרויני"ש]. שושי"ם אורושי"ש [ארורלצני"ש]. מלח (שיי-חר).

רבינו הגנאל (המשך)

פי' הליכוכו ובגוהו וסודרוו קנט. ת"ר שירא שחיתה מהלכת במדבר ועמד עליה גיים וטרפה. ועמד אחד מהן והציל הציל לאמצע ואם אמר אני אציל לעצמי הציל לעצמו אפילו רישא נמי לעצמו אמר רמי בר חמא הכא בשותפין עסקינן ובגון זה שותף חולק שלא לדעת חבירו אמר פליגי לא אמר לא פליגי. רבא אמר הכא בשותפין עסקינן ובגון זה שותף חולק שלא לדעת חבירו אמר פליגי לא אמר לא פליגי. רבא אמר הכא בשותפין עסקינן ובגון זה שותף חולק שלא לדעת חבירו אמר פליגי לא אמר לא פליגי. רבא אמר הכא בשותפין עסקינן ובגון זה שותף חולק שלא לדעת חבירו אמר פליגי לא אמר לא פליגי.

אפי' שמעו לא קמי דמסתמא לא איאוש. פרו"ח זצ"ל דהא דרמי דורבא ורבא אשי כולהו איגנהו, דלא פליגי אהדרי. יחסנינה סקאה. פי' מין ארכה יירש הצלצל, תגי' יחסנינה סקאה. הוא גברא דאחוי אכריא דחויש דריש גולותא, אתא לקמיה דרב נחמן חייביה לשלומי. ומסקא מתניין ידענא דתנן אס מחמת הגזול חייב להעמיד לו שדה אחרת, וקיי"ל בראחוי אחוי, אכל אם אנסוהו והראה פטור, דתני ישראל שאנסוהו גרים והראה ממון חבירו פטור, ואם נטל נתן ביד חייב.

(א) [מוסתפא דב"מ פ"א], (ב) [מוסתפא דב"מ פ"א], (ג) ג"י פ"ח מנו לי ואני לוקח, (ד) [מוסתפא] שם (א) [מוסתפא] שם (ב) [מוסתפא דב"מ פ"א], (ג) [מוסתפא דב"מ פ"א], (ד) ב"מ י. ע., (ה) [ב"מ י. ע"ש] קדושין כב: ועס איתא עבדי הס ולא עבדו טי', (ט) [לקמן קיי: (א) (ג) צ"ל הנה כסה וכו' (במדבר י"ג) רש"י,

תורה אור השלם

1. בי לי בני ישראל עבדים עבדי דבם אשר דוצאיתי אותם מארץ מצרים אני יי אלהיכם: ויקרא כה נה ואלהת פרי בטןך בשר בניך ובנותיך אשר נתן לך יי אלהיך במצור ובמצוק אשר צדיק לך איבך: דברים כג חג 3. כל עצה ופרי אדמתך יקיש הע"צל: דברים כח מב

הגהות הב"ח

(א) נב' שדה אחר ואוקומא: (ב) תוב ד"ה לא נכירא וכו' לגול קרקע כלא ומיעט לו מתקן: (ג) בא"ד ואין להקשות לפי גירסת זו:

לעני רשי"

פרושי"ם [פרויני"ש]. שושי"ם אורושי"ש [ארורלצני"ש]. מלח (שיי-חר).

רבינו הגנאל (המשך)

פי' הליכוכו ובגוהו וסודרוו קנט. ת"ר שירא שחיתה מהלכת במדבר ועמד עליה גיים וטרפה. ועמד אחד מהן והציל הציל לאמצע ואם אמר אני אציל לעצמי הציל לעצמו אפילו רישא נמי לעצמו אמר רמי בר חמא הכא בשותפין עסקינן ובגון זה שותף חולק שלא לדעת חבירו אמר פליגי לא אמר לא פליגי. רבא אמר הכא בשותפין עסקינן ובגון זה שותף חולק שלא לדעת חבירו אמר פליגי לא אמר לא פליגי.